

seria “no canviar tant les flors” del pont del mateix nom i investigar els comptes de les fundacions de titularitat municipal. Compromís apujaria els impostos als qui tenen pisos buits i no els lloguen, i també als posseïdors de vehicles tot terreny. Rebaixarien les taxes als híbrids i als elèctrics, i restringirien l'ús del cotxe per Ciutat Vella a residents i treballadors.

Ex-companys. Siga com siga, s'acosta una campanya electoral tensa. Sanchis diu que no pensa signar la ILP, perquè és “poc innovadora, ja que nosaltres ja fa temps que ho demanem, això” i perquè “cal ser coherent”. “A EUPV defensem una educació de qualitat a totes les edats i no volem el concert escolar, com alguns altres”, afirma, un fet que estén als grans esdeveniments: “No hem donat suport a cap dels que hi ha hagut, no com el Bloc, que mai no s'hi ha oposat.” De Ribó, Sanchis recorda que, “qui el coneix, encara el relaciona amb EUPV, cosa que ens pot beneficiar”. “Ara bé, jo li demanaria si ha canviat d'ideologia, perquè ha passat de liderar el PCPV a liderar una coalició en què el principal partit és soci de CiU. A mi em costaria molt, fer això”.

“Qui no es mou, és un tros de pedra”, contesta Ribó. “Òbviament, no sóc del Bloc, però, sense ser-ho, el 2003 i el 2007 vaig defensar sense embuts que hi anàrem coalitzats”, afegeix. “Amb tot, és clar que he canviat: he accentuat allò que té a veure amb l'ecologisme i ho he equiparat a allò relacionat amb el moviment obrer, que abans prevalia dins meu. L'última ocupació que vaig tenir a EUPV va ser la de responsable de Medi Ambient d'IU. Cada cop m'identifique més amb l'ecologisme i menys amb el comunisme clàssic, que no sap donar resposta a segons quines qüestions. En realitat, el comunisme espanyol, no m'agrada gens, però continue essent marxista.”

Ribó, que diu que ja no l'identifiquen amb EUPV —“la gent que ens vota, ja està prou informada”—, recorda que “tenim molta feina feta, som al carrer des del setembre, vam ser la primera candidatura a eixir-hi”. L'objectiu, reconeix, és “el 15% dels votants que arribà a tenir EUPV a València el 1995” i, en general, “aquells que tinguen inquietuds valencianistes i ecologistes”.

Victor Maceda

Jaume Font

Esclat regionalista a les Balears

Jaume Font crea la Lliga Regionalista Balear i remou tota la política illenca, quan manquen tres mesos per a les eleccions.

Jaume Font, portaveu del PP al Consell de Mallorca fins a la tardor passada i diputat al Parlament, va dimitir tots els càrrecs institucionals i va deixar el partit. Anunciava la decisió el dijous dia 3 de febrer en una conferència de premsa multitudinària. L'endemà, divendres, formalitzava davant notari la creació de la Lliga Regionalista Balear. Dissabte tots els mitjans de comunicació anunciaven la creació del nou partit. El terratrèmol feia trontollar la política illenca. Des d'Unió Mallorca tot d'una s'obriren les portes a una possible coalició amb el partit de Font per a concórrer plegats a les eleccions del dia 22 de maig.

Font. Jaume Font i Barceló (sa Pobla, 1961) és un polític populista molt veterà. Té 49 anys i ja en fa 27 que duu a terme activitat política. De ben jove entrà a militar a Convergència

Poblera, un partit local de tendència dretana. A les eleccions municipals del 1983 és elegit regidor per aquest partit. Al cap de quatre anys ascendeix a primer tinent de batlle del municipi, càrrec que manté fins el 1991. Aquell any el partit local s'integra en el PP. Font es presenta a les eleccions com a cap i llista i guanya. Serà el batlle de sa Pobla fins el 2003, i simultàniament és senador entre el 1993 i 1999. Mentre ell és batlle es presenta una denúncia –i la condemna posterior– per delictes electorals amb l'acusació d'haver alterat el cens. Arribà ser, poc temps, president del PP de Mallorca. Entre el 1999 i el 2003 s'allunyà molt del president del partit, Jaume Matas, però quan el PP obtengué la majoria absoluta (2003) acceptà de ser conseller de Medi Ambient al govern presidit per Matas.

El 2007, quan el PP perdé el poder, Font passà a ser el portaveu del partit al Consell de Mallorca. El 2008 va ser encausat per diversos presumptes delictes de corrupció relacionats amb la redacció del Pla Territorial de Mallorca. La fiscalia acusava Font d'haver participat en una reunió que tenia l'objectiu d'alterar parcialment la redacció del pla –és a dir, la norma urbanística de màxim rang a Mallorca, que s'aprova durant el mandat 2003-2007– per a afavorir interessos privats. Després de dos anys i mig d'instrucció, el jutge encarregat del cas decretà que s'arxivassin les diligències perquè no havia pogut trobar-hi proves incriminatòries.

La imputació judicial va resultar ser una llosa política per a Font. Sempre havia aspirat a arribar al capdamunt, dins el PP. Després de la fugida de Matas (juny del 2007), el PP entrà en uns mesos molt convulsos. Font es mostrava crític amb la presidenta, Rosa Estaràs, perquè havia estat imposada per Madrid. Quan Esta-

ràs dimiteix el càrrec –el juliol del 2009–, la direcció central imposa un president a dit, José Ramón Bauzá. Font i més dirigents ja no oculten el seu malestar i comencen a demanar un congrés extraordinari per a triar president. Finalment, el desembre del 2009, Bauzá s'avé a convocar el congrés, amb elecció directa i secreta del president per part de tots els militants. L'elecció dura tot el dia per a facilitar-hi la màxima participació. La data és el 7 de març. Immediatament, s'activen les aliances entre *barons* –dirigents locals i insulars– i *famílies* internes. En primera instància, Font intenta un pacte amb l'anticatalanista Carlos Delgado –batlle de Calvià– i amb José María Rodríguez –el cap de la poderosa agrupació de Palma– per a enfrontar-se a Bauzá. Però el pacte finalment no reïx. Bauzá promet a Font que comptarà amb ell per a ser candidat a president del Consell de Mallorca a les eleccions del 2011, i a Rodríguez no consta quines promeses li fa, però el baró de Palma també li dona suport.

En les estranyes –i sovint canviants– aliances que es produeixen entre el desembre i el març dins el PP, Bauzá s'enfronta a Delgado i, juntament amb Font, cerca els suports dels regionalistes del partit. Tots li donen suport. Bauzá guanya Delgado amb el 70% dels vots contra el 30%. Font es veu candidat. Però l'abril del 2010 tot es torça. Bauzá gira cap a Delgado, i Font i alguns altres veuen amb desconfiança aquest moviment. L'estiu passat, Bauzá, en unes declaracions sorprenents, diu que cap encausat judicial no anirà a les llistes electorals. Font veu com la promesa que li havia fet Bauzá es romp: no el vol.

Al setembre Font comença a fer pressió de manera creixent contra Bauzá, amb la intenció que canviï d'opinió i, per si de cas, comença d'establir contactes amb un grup d'exmilitants d'UM –de Campos– per a mirar de constituir un partit regionalista. Els enfrontaments amb Bauzá continuen i el novembre torna fer una conferència de premsa en què deixa clar que no pensa abandonar la política encara que se n'anàs del PP. En aquells moments UM li ofereix, extraoficialment, de ser cap de llista

Josep Melià, president d'Unió Mallorca.

al Consell de Mallorca. Les discretes converses, però, no pareixen reeixir.

Al desembre, la situació ja és de tensió màxima dins el PP entre Font i Bauzá. Font confiava a EL TEMPS, en conversa informal, que es veia més fora el PP que no dins i que la idea de crear un partit regionalista el seduïa, però no veia clar si fer-ho abans de les eleccions del 22 de maig o després. Finalment, ara fa quinze dies, decideix de fer la passa i anuncia la renúncia al Consell, al Parlament i a la militància en el PP, i enregistra la Lliga Regionalista.

Unió Mallorca. Immediatament després de saber la decisió de Font d'abandonar el PP, el president d'UM, Josep Melià, anuncia que està "disposat" a parlar "de tot" amb Font perquè "partits semblants és lògic que conflueixin". Els dies següents les filtracions als mitjans no deixen cap dubte sobre les intencions d'UM.

Bauzá havia pactat amb Font, però l'abril del 2010 l'abandona i es gira cap a Delgado

Vol, com sigui, arribar a un acord amb Font. En una conversa informal i casual, al mig del carrer, Melià confirma a EL TEMPS que “estam disposats a parlar amb ell de tot”. Segons el president d’UM, “Font seria molt bon candidat a president del Consell”. I si hi hagués recel per part seva a posar-se sota l’aixopluc de les sigles d’UM, “nosaltres no tindriem cap problema a solucionar-ho, perquè no són les sigles, allò que importa: nosaltres no som cap secta, volem obrir-nos i créixer”. Així doncs, pareix clar que UM no posarà cap emperò a Font. De fet, dimecres de la setmana passada es reuní el consell polític de la formació i proclamà Melià com a cap de llista de la candidatura autonòmica per al dia 22 de maig. Inicialment era previst que també es decidís el cap de llista al Consell de Mallorca, però es va deixar en l’aire tot esperant el resultat de les negociacions amb Font, que, oficialment, no han existit encara.

Més regionalistes. A Mallorca hi ha grups locals independents de dreta que podrien afegir-se a l’aventura regionalista. N’hi ha un que des del setembre passat intenta teixir un partit que superi l’àmbit estrictament municipalista. És el grup que va néixer a Campos amb Guillem Ginard, ex-batlle de la localitat per UM i que abandonà el partit –juntament amb tota l’agrupació– després d’un enfrontament molt dur amb Melià i Joan Monjo –secretari general d’UM. Ginard ha parlat amb Font aquests darrers mesos i Font vol comptar amb ell, i amb més grups locals petits. D’entrada, pensaven en un partit regionalista al marge d’UM. Que fins i tot podria ser competidor seu. Però segurament l’anàlisi, perfectament lògica, que el resultat més probable de l’enfrontament seria l’anorreament mutu, portà Font a canviar d’estratègia i intentar la convergència amb UM. Ara el dubte és com es resoldrà la participació

UM no designa el candidat al Consell, tot esperant les negociacions amb Font

de Ginard i del seu grup –que és important: el 2007 va aportar 1.200 vots al Parlament per UM dels 28.000 que va obtenir la candidatura encapçalada per Maria Antònia Munar– en el nou projecte regionalista.

La decisió. D’ençà que es filtrà als mitjans que Font havia enregistrat la Lliga Regionalista Balear –que pren nom de la catalana de Francesc Cambó–, el polític de sa Pobla no ha volgut fer cap declaració, llevat de reiterar, com va dir a la conferència de premsa, que ara és temps “de reflexió” i que prendrà “la decisió final” durant aquesta setmana. No hi ha dia exacte, però, atès que va dir que “en deu o quinze dies” hauria pres camí, tothom entén que entre dimarts i divendres d’aquesta setmana Font anunciarà què farà exactament.

Abans no es pronunciï ell, no es pot dir res. És cert que per la reacció que ha tingut UM pot semblar que ja és tot fet, però mentre Font no ho sancioni formalment no es pot assegurar.

El PP. I el PP com s’ho ha pres? Malament, com és lògic de pensar. Així i tot, la direcció no preveu que hi ha baixes en massa. En el moment de tancar aquesta edició, de fet, no n’hi havia haguda cap. Ara bé, si Font fa la passa és previsible que pugui haver-hi fuites per a anar-se’n amb ell. Això no obstant, els principals barons regionalistes del PP ja han anunciat que es queden al partit. Tant Pere Rotger –ex-batlle d’Inca–, com Catalina Soler –ex-batllessa de Felanitx–, com Antoni Pastor –batlle de Manacor–, han lamentat que Font hagi plegat del PP, però alhora han reivindicat que ells també són regionalistes i han assegurat que es troben “còmodes” dins el partit.

Miquel Payeras